

Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν γεννηθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου. Ἐπεὶ χρυσὸς ἡμῶν καὶ ἀργυρος ἡ μαργαρίται οὐχ ὑπάρχουσιν.

S. VICTORINUS Petovionensis M. (ca †304)

DE FABRICA MUNDI

- 172 [...] Quis itaque lege Dei doctus, quis plenus Spiritu sancto, non respiciat corde, ea die Gabriel * angelum Mariae virginis evangelizasse, qua die draco Evam seduxit; ea die Spiritum sanctum Mariam virginem inundasse, qua lucem fecit. PL 5, 312
*313

S. METHODIUS Ep. M. (†311)

CONVIVIUM DECEM VIRGINUM ¹

- 173 Cap. IV. [...] "Ηρμοζε γὰρ τὸ πρωτόγονον τοῦ Θεοῦ καὶ πρῶτον βλάστημα * καὶ μονογενές, τὴν σοφίαν, τῷ πρωτοπλάστῳ καὶ πρώτῳ καὶ πρωτόγονῳ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπῳ κερασθεῖσαν ἐνηγνθρωπηκέναι. Τοῦτο γὰρ εἶναι τὸν Χριστόν, ἀνθρωπὸν ἀκράτῳ θεότητι καὶ τελείᾳ πεπληρωμένον, καὶ Θεὸν ἐν ἀνθρώπῳ κεχωρημένον· ἦν γὰρ πρεπαδέστατον, τὸν πρεσβύτατον τῶν αἰώνων καὶ πρῶτον τῶν ἀρχαγγέλων, ἀνθρώποις μέλλοντα συνομιλεῖν, εἰς τὸν πρεσβύτατον καὶ πρῶτον τῶν ἀνθρώπων εἰσοικισθῆναι τὸν Ἀδάμ. Ταῦτη γὰρ ἀναζωγραφῶν τὰ ἔξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀναπλάσσων αὗθις ἐκ

Christum, qui natus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine. Nam aurum aut argentum vel margaritas non me habere scias, nisi Dominum Iesum Christum.

- 173 Cap. IV. [...] Decebat * enim Primogenitum Dei, ac unigenitum germen, id est Sapientiam, primum formato primoque ac primogenito hominum generis homini admistum, hominem fieri. Id enim Christum esse, hominem pura perfectaque deitate plenum, et Deum qui in homine capiatur. Congruentissimum quippe erat antiquissimum aeonum et primum archangelorum cum hominibus versatum, in antiquissimo primoque hominum inhabitare, id est Adamo. PG 18, 66
*67

■ *Epistola supp. S. Eutychiani Pp.* (saec. III): PL 5, 168, 169 (cf. PLS I, 73).

■ *Epistola supp. S. Caii Pp.* (saec. III): PL 5, 185, 187, 188 (cf. PLS I, 73).

● PG 10, 554. «*Adamantius*» (saec. III exeunte): PG 11, 1717, 1844, 1845. Cf. ALTANER 217. PG 18, 212.

● PL 5, 324. PLS I, 91, 103, 122.

¹ *Sermo de Simeone et Anna non est Methodii.* Cf. BARDENHEWER, I, 220.

Παρθένου καὶ Πνεύματος, τεκταίνεται τὸν αὐτόν· ἐπειδὴ καὶ κατ' ἀρχάς, οὕσης παρθένου γῆς ἔτι καὶ ἀνηρότου, λαβὼν χοῦν, τὸ λογικώτατον ἐπλάσατο ζῶον ἀπ' αὐτῆς δὲ Θεὸς δὲν σπορᾶς.

S. PETRUS Episcopus Alexandrinus († 311)

DE DEITATE

PG 18, 509 [...] 'Ο εὐαγγελιστής ἀληθεύει λέγων' «'Ο Λόγος σάρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκή-
*512 νωσεν ἐν * ἡμῖν»· τότε δὴ τότε, ἀφ' οὗ δὲ ἀγγελος ἡσπάσατο τὴν Παρθένον εἰ-
πών· «Χαῖρε κεχαριτωμένη, δὲ Κύριος μετὰ σοῦ». Τὸ γάρ «δὲ Κύριος μετὰ σοῦ»,
νῦν ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦ Γαβριήλ, ἀντὶ τοῦ· 'Ο Θεὸς Λόγος μετὰ σοῦ. Σημαίνει
γάρ αὐτόν, γενόμενον ἐν μήτρᾳ, καὶ σάρκα γενόμενον, καθὼς γέγραπται·
«Πνεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις 'Ψύστου ἐπισκιάσει σου' διὸ
καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον, κληθήσεται Γίνεs Θεοῦ». Καὶ πάλιν μεθ' ἔτερα· 'Ο
δὲ Θεὸς Λόγος παρὰ τὴν ἀνδρὸς ἀπουσίαν, κατὰ βούλησιν τοῦ πάντα δυνα-
μένου κατεργάσασθαι Θεοῦ, γέγονεν ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου σάρξ, μήτε δε-
νηθεὶς τῆς ἀνδρὸς ἐνεργείας ἢ παρουσίας. 'Ἐνεργέστερον γάρ τοῦ ἀνδρὸς ἐνε-
ποίησεν ἢ τοῦ Θεοῦ δύναμις, ἐπισκιάσασα τῇ Παρθένῳ σὺν τῷ ἐπεληγλυθότι
ἄγιῳ Πνεύματι.

Sic enim eum qui a principio erat, renovans, exque Virgine ac Spi-
ritu ipsum rursus reformans, eumdem fabricatur: quandoquidem
similiter a principio, terra virgine needum aratrum passa, accepto
inde luto, ex illo Deus ratione praeditum animal sine semente for-
maverat.

PG 18, 510 [...] Evangelista asserit veritatem dicens: *Verbum caro factum
est, et habitat in nobis.*¹ Scilicet ex quo angelus Virginem salutavit,
*511 dicens: * *Ave, gratia plena, Dominus tecum.*² *Dominus autem tecum,*
dixit Gabriel, pro eo quod est *Deus Verbum tecum.* Demonstrat enim
id nasci in vulva et carnem futurum, iuxta quod scriptum est:
Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi:
*ideoque quod nasceretur sanctum, vocabitur Filius Dei.*³ [Et porro post
alia]: Deus autem Verbum, viro absente, voluntate Dei qui omnia
facile operatur, factum est in vulva virginis caro, non egens viri
operatione aut praesentia. Viro enim efficacior fuit Dei virtus in-
umbrans virginis, superveniente etiam simul Spiritu sancto.

¹ Io. I, 14.

² Lc. I, 28.

³ Lc. I, 35.